

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 11C/302/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812212034
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8812212034.8

Rozhodnutie

Okresný súd vo Vranove nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v právnej veci žalobcu: E. G., X.. XX.XX.XXXX, L. J.S. X zastúpený JUDr. Mikulášom Drobňákom, advokátom AK M. R. Štefánika 873, Vranov n/T proti žalovanému: E.Á. R., X.. XX.XX.XXXX, L. J. XX zastúpený JUDr. Igorom Lakatošom, advokátom AK M. R. Štefánika 873, Vranov n/T o náhradu škody na zdraví, t a k t o

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 521,15 eur a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 334,64 eur na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Mikuláša Drobňáka a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Štátu náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného nahradiť mu škodu na zdraví pozostávajúcu z bolestného v sume 373 eur. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalovaný ho dňa 05.10.2010 v čase okolo 07:45 na lúke za rodinným domov č. XX v obci J., fyzický napadol tak, že ho opakovane udieral presne nezisteným predmetom po tele a počas toho útoku voči žalobcovi - poškodenému poštvál svojho psa, ktorý žalobcu uhryzol do pravého stehna nohy. Týmto fyzickým napadnutím spôsobil žalobcovi zranenia a to pomliaždenie hlavy, pomliaždenie pravého ramena, hryznú ranu na pravom stehne a pomliaždenie zadnej plochy oboch rúk s dobou liečenia v trvaní 14 dní. Žalovaný úmyselne ublížil na zdraví žalobcovi tým, že ho napadol na mieste verejne prístupnom, čím sa dopustil prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Predmetom žaloby je uplatnenie nárokov o odškodnení na zdraví v zmysle ustanovení Obč. zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov a to jednorazové odškodnenie bolesti poškodeného a sťaženie spoločenského uplatnenia podľa § 444 Obč. zákonníka a zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 437/2004 je bolesť ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov. Podľa § 3 ods. 1 tohto zákona náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. V znaleckom posudku č. 68/2011 zo dňa 04.03.2011, znalca H.. H. F., vo veci ublíženia na zdraví poškodeného - žalobcu, bola výšky bodového ohodnotenia zranení - náhrady za bolestné stanovená na 25 bodov. Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na celé desiatky korún smerom nahor. Výška náhrady hodnoty jedného bodu predstavuje sumu 14,89 eur. Náhrada za bolesť stanovená znalcom na 25 bodov x 14,89 eur = 372,25 eur, po zaokrúhlení 373 eur. Žalobca uplatnil náhradu za bolesť v trestnom

konaní, vedenom proti žalovanému - obvinenému na Obvodnom oddelení P. X. V., ČVS - ORP-822/HA-VT-2010. Okresný súd po prijatí obžaloby na obvineného - žalovaného, o nároku poškodeného - žalobcu vo vydanom Trestnom rozkaze sp. zn. 2T 120/2011 zo dňa 04.10.2011 nerozhodol a žalobcu - poškodeného, s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie. Žalobca si uplatnil voči žalovanému ako náhradu za bolesť 373 eur a taktiež trovy konania.

Žalovaný so žalobou nesúhlasil.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to žalobou, trestným spisom sp.zn. 2T/120/2011 vrátane trestného rozkazu zo dňa 04.10.2011, vyjadrením žalovaného zo dňa 17.12.2012, lekárskou správou na čl. 16,17, 18, lekárskou správou H.. C. Y. zo dňa 05.10.2011, zo dňa 07.11.2011, zo dňa 14.10.2011, správou chirurga H.. A. H., lekárskou správou zo dňa 18.04.2011, lekárskejšími správami žalobcu na čl. 23 až 25, znaleckým posudkom č. 54/2013 vypracovanom znalcom H.. E. V., vyjadrením žalobcu k posudku zo dňa 21.05.2013, správou obce J. zo dňa 27.06.2013, lekárskejšími správami žalovaného na čl. 104, lekárskou správou z ošetrenia žalovaného zo dňa 19.05.2014 a zo dňa 08.10.2010, výsluchom účastníkov konania a svedkov a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledujúci skutkový stav vecí:

Z pripojeného trestného spisu sp.zn.2T/120/2011 vyplýva, že žalovaný dňa 5.októbra 2010 v čase okolo 07.45 hod. na lúke za rodinným domom č. XX v obci J., okres Y. X. V. fyzicky napadol poškodeného, žalobcu E. G., X.. XX. E. XXXX Y. J., trv. bytom J. Č.. X, okr. Y. X. V.L. tak, že ho opakovane udieral presne nestotožneným predmetom po tele a počas toho voči poškodenému poštvál svojho psa, ktorý poškodeného E. G. uhryzol do pravého stehna nohy, pričom týmto fyzickým napadnutím spôsobil poškodenému E. G. zranenia a to pomliaždenie hlavy, pomliaždenie pravého ramena, hryznú ranu na pravom stehne a pomliaždenie zadnej plochy oboch rúk s dobou liečenia v trvaní 14 dní, teda inému úmyselne ublížil na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe, dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a týmto spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 ods. 2 písm. a) Trestného zákona spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Za uvedený skutok bol právoplatne odsúdený podľa § 156 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, § 50 ods. 1 Trestného zákona, súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienčne odložil na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodeného E. G., X.. XX.XX.XXXX a Všeobecnú zdravotnú poisťovňu a.s., Kúpeľná 5, Prešov, s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Uvedený trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 22.10.2011. Žalovaný ako obvinený nepodal proti uvedenému trestnému rozkazu odpor.

Z hlásenia kontaktu so známym zvierateľom zo dňa 05.10.2010 vyplýva, že poranený bol žalobca E. G. a majiteľom zvieratá bol E. R., žalovaný. Druh zvieratá bol pes. Miesto poranenia bol sedací sval.

Zo záverečnej lekárskej správy z dňa 11.10.2010 vyplýva, že žalobca bol ošetrený v zdravotníckom zariadení, pričom u neho boli zistené st. p. pomliaždenie hlavy, st.p. pomliaždenie ľavého ramena, chrasta po hryznej rane pravého stehna, pomliaždenie chrbta pravej ruky. Poškodenými orgánmi boli ľavé rameno, pravé stehno, chrbát pravej ruky. Zo správy vyplýva, že poraneniu došlo podľa vyjadrenia poraneného tak, že ho dňa 05.10.2010 o 7.45 hodine napadol sused E. R., pustil na neho psa a bil ho palicou, päšťami po hlave a po rukách. Tieto skutočnosti vyplývajú aj z lekárskej správy zo dňa 14.10.2010 a zo dňa 05.10.2010 na čl. 18,19, kde okrem iného bolo uvedené, že PN pretože poranený je dôchodca nebola vystavená. Poranený utrpel v dôsledku pohryznutia zvierateľom obmedzenia chôdze pre hryznú ranu a obmedzenie funkcie pravej ruky.

Ďalšie lekárske správy v spise na čl. 20 až 25 potvrdzujú skutočnosti o rôznych zdravotných problémoch u žalobcu.

Zo znaleckého posudku H.. E. V. č. 54/2013 vyplýva, že žalobca E. G. utrpel zranenia a to pomliaždenie hlavy, pomliaždenie ľavého ramena ľahšieho stupňa, pomliaždenie chrbta pravej ruky

ľahšieho stupňa, pomliaždenie chrbta ľavej ruky ľahšieho stupňa a hryznú ranu pravého stehna charakteru povrchovej odreniny.

Znalec uviedol, že poranenie hlavy vo forme pomliaždenia mäkkých tkanív v oblasti vlasatej časti hlavy vzniklo pôsobením tupého predmetu miernou až stredne silnou intenzitou lebo podľa prvotne ošetrojúceho lekára nedošlo k vzniku porušenia celistvosti kožného krytu v zmysle tržnej rany alebo plošnej odreniny a ani k vzniku podkožného krvného výronu v dôsledku pomliaždenia a následného roztrhnutia sa drobných ciev v podkoží. Zranenie sa tak prejavovalo len spontánnou a lokálnou palpačnou citlivosťou v mieste pomliaždenia. Liečba daného zranenia si vyžiadala lokálnu aplikáciu studených obkladov a medikamentózne tlmenie bolesti. V danom prípade bola spontánna bolesť miernej intenzity lebo prvotne ošetrojúci odborný lekár nepovažoval za nutné ju znížiť hneď pri prvotnom ambulantnom odbornom vyšetrení vnútro svalovým podaním lieku proti bolesti alebo vystavením receptu na liek znižujúci bolesť ale doporučil tlmenie bolesti cestou obvodného lekára.

Pomliaždenie ľavého pleca (ramena, ramenného kĺbu) bolo spôsobené pôsobením tupého násilia vedeného na oblasť ľavého pleca alebo nárazom ľavého pleca na tupú plochu. Mohlo sa jednať o úder tupého predmetu na oblasť ľavého pleca alebo o náraz ľavého pleca na zem pri páde poškodeného. Intenzita zranenia bola mierna lebo prvotne ošetrojúci odborný lekár popísal pomliaždenie ľavého pleca ale bez vonkajších známkov poranenia kožného krytu a bez obmedzenia hybnosti v ľavom ramennom kĺbe pod jeho fyziologický rozsah. Liečba daného zranenia si vyžiadala lokálnu aplikáciu studených obkladov a medikamentózne tlmenie bolesti. Aj v danom prípade bola bolesť miernej intenzity lebo prvotne ošetrojúci odborný lekár nepovažoval za nutné ju znížiť hneď pri prvotnom ambulantnom odbornom vyšetrení vnútro svalovým podaním lieku proti bolesti alebo vystavením receptu na liek znižujúci bolesť ale doporučil tlmenie bolesti cestou obvodného lekára.

Pomliaždenie oboch rúk bolo spôsobené pôsobením tupého násilia vedeného na oblasti chrbtov oboch rúk. Intenzita násilia pôsobiaceho na oblasť chrbta ľavej ruky bola mierna lebo podľa zdravotnej dokumentácie nedošlo k vzniku opuchu ruky ktorý by obmedzil hybnosť prstov a znížil úchopovú schopnosť ruky. Intenzita násilia pôsobiaceho na oblasť pravej ruky bola stredne silná až silná lebo v dôsledku opuchu chrbta pravej ruky došlo k obmedzeniu úchopovej funkcie pravej ruky.

Hryzná rana v oblasti pravého stehna (pravého sedacieho svalu, pravého bedra) bola spôsobená pôsobením psieho zuboradia miernou intenzitou lebo nedošlo k poškodeniu všetkých vrstiev kože za vzniku charakteristickej hryznej rany vyžadujúcej si lege artis excíziu okrajových vrstiev rany a adaptačné zošitie okrajov rany s ponechaním na sekundárne hojenie ale len k poškodeniu povrchových vrstiev kožného krytu charakteru odreniny vyžadujúcej si jednorazové lokálne ošetrenie. Napriek tomu, že hryzné rany sú svojim charakterom vždy rany primárne infikované, vyžadujúce si antibiotickú liečbu na prevenciu vzniku infekcie, vzhľadom na povrchový charakter rany v danom prípade antibiotická liečba nebola nutná. O povrchovom charaktere zranenia svedčí aj neprítomnosť kožnej jazvy v mieste zranenia o čom som sa pri znaleckom vyšetrení osobne presvedčil.

Znalec s pôvodným bodovým ohodnotením na 25 bodov nesúhlasil. Bližšie sa k jednotlivým dôvodom vyjadril vo svojom posudku. Uviedol, že bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia podľa zákona č. 437/2004 Z.z. na základe môjho znaleckého šetrenia:

pol.2 ..Pomliaždenie hlavy ..5 b.

pol.113a ..Pomliaždenie ľavého ramena ..15 b. ..krátené pre ľahký charakter na 1/3 ..5 b.

pol.113c ..Pomliaždenie pravej ruky ..15 b.

pol.113c ..Pomliaždenie ľavej ruky ..15 b. ..krátené pre ľahký charakter na 1/3 ..5 b.

pol.161 ..Povrchová rana dolnej končatiny chirurgicky ošetrená ..5 b.

Spolu 35 bodov.

V závere svojho posudku vo svojom stanovisku k bodovému ohodnoteniu bolestného, ktoré je uvedené v posudku zo dňa 4.3.2011 na (čl. 66 až 77) v spise tunajšieho súdu 2T/120/2011, ktorý je pripojený k spisu 11C/302/2012, poranení žalobcu ku ktorým malo dôjsť dňa 5.10.2010 v obci J. a to pokiaľ sa týka jednotlivých položiek a ich bodového ohodnotenia, či uvedené bodové ohodnotenie posudku o bolestnom je správne podľa ním zistených poranení alebo nie a v čom došlo k pochybeniu znalec uviedol, že s bodovým ohodnotením bolestného žalobcu ktoré je uvedené v posudku zo dňa 4.3.2011 v spise

Okresného súdu Vranov nad Topľou 2T/120/2011, ktorý je pripojený k spisu 11C/302/2012 sa nemôžem stotožniť. Okrem formálnych nedostatkov nerešpektujúcich ustanovenia §8 ods. 1d, §8 ods. 1f, §8 ods.2 zákona č. 437/2004 Z. z. nemajúcich však vplyv na závery bodového hodnotenia som sa nestotožnil s krátením položky 113c na 1/3 bodového ohodnotenia daného zákonodarcom. Bližšie sa k tomu vyjadril v posudkovej časti.

Uviedol, že na základe vlastného znaleckého šetrenia, preskúmania zdravotnej dokumentácie a osobného vyšetrenia žalobcu ohodnotil bolestné žalobcu po úraze počtom bodov 35. Presný postup ako dospel k danému záveru, určenie jednotlivých položiek s príslušným bodovým ohodnotením podrobne rozpisal v posudkovej časti znaleckého úkonu.

Na otázku uviesť z medicínskeho hľadiska, či jednotlivé poranenia boli spojené s prežívaním bolesti, ak áno nech uvedie v akej forme, po akú dobu, v akom stupni prežívania táto bola, s uvedením stupnice z ktorej vychádzal znalec uviedol, že pri použití najčastejšie a aj najjednoduchšej trojstupňovej stupnice (mierna bolesť, stredne silná bolesť a silná bolesť) hodnotím poúrazovú bolesť žalobcu na úrovni miernej bolesti. Keďže bolesť je príznak subjektívny, môžem sa objektívne oprieť o zistenie, že žiadny ošetrojúci lekár nevyhodnotil prežívanie bolesti žalobcom tak aby bolo nutné ju tlmiť vnútro svalovým podaním liekov proti bolesti pri prvotnom ošetrovaní priamo na ambulancii alebo vystavením receptu na liek tlmiaci bolesť ale žalobca bol odkázaný na tlmenie bolesti bežne dostupnými voľnopredajnými liekmi.

Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 21.05.2013 vyplýva, že žalobca nemá žiadne výhrady voči podanému znaleckému posudku. Vzhľadom na navýšenie bodového ohodnotenia požiadal o zmenu petitu žalobného návrhu žiadal sumu 521,15 eur, ktorú súd uznesením zo 28.05.2013 pripustil.

Zo správy obce J. zo dňa 27.06.2013 vyplýva, že na psa žalovaného neboli vznesené žiadne sťažnosti ohľadom správania sa psa v obci.

Z lekárskej správy zo dňa 08.10.2010 a z lekárskej správy zo dňa 19.05.2014 vyplýva, že žalovaný bol dňa 08.10.2010 ošetrovaný lekárom. Ako dôvod uviedol, že bol napadnutý susedom. Diagnostikované boli bolesti ramena a povrchové poranenie na ľavom ramene.

Z výpovede žalobcu vyplýva že trvá na tom, že zranenia tak, ako sú popísané v znaleckom posudku, mu boli spôsobené. Pokiaľ ide o spáchanie uvedeného incidentu, uviedol, že zotráva na tom, čo uviedol. Má za to, že žalovaný ho napadol tak, ako to uviedol vo vyšetrovacom konaní. Na dotaz súdu, aby uviedol aké zranenia pri uvedenom incidente utrpel, ktoré mu spôsobil žalovaný uviedol, že pes ho uhryzol do zadnej časti stehna. Žalovaný ho udrel po pleci, po hlave, po rukách. Následne ho tlačil dole do doliny, drgol ho, pričom sa udrel plecom. Žalovaný sa z toho smial. Po uvedenom incidente bol ošetrovaný na chirurgii. Taktiež dostal injekciu proti tetanu v súvislosti s uhryznutím psa. Lieči sa zhruba 16 dní aj keď bolo napísaných 14 dní. Nepočítali sobotu a nedeľu.

Z výpovede žalovaného vyplýva, že s vyčísleným bolestným nesúhlasí v celom rozsahu, pretože má za to, že žalobcu jeho pes uhryzol len raz a to len raz za stehno. Poukázal na to, že žalobca nebol hospitalizovaný. Ohľadom zranení uviedol, že tieto zranenia žalobcovi nespôsobil a to z dôvodu, že držal psa. Keďže držal psa nemal palicu, tak ako tvrdí žalobca a toto čo tvrdí žalobca nie je pravda, všetko je vymyslené. Žalobca resp. jeho manželka má známych lekárov a to H.. Y. a chcú odo neho vytiahnuť peniaze. Žalobcu po hlave neudrel, po ramene nie ani iné zranenia. Uviedol, že keď žalobca cúval spadol, nakoľko je tam malý šančík, 30- 40 cm malá priekopa a do nej spadol. Keď žalobcu uhryzol pes, žalobca cúvol a spadol do vody. Na dotaz či súhlasí s poranením pokiaľ ide o hryznú ranu uviedol, že áno je to pravda, že žalobcu pohryzol jeho pes.

Z výpovede svedka C. P. vyplýva, že účastníkov konania pozná. To, čo je predmetom konania nevie. Na žiadneho z účastníkov konania sa nehnevá. Svedok na otázku súdu, aby uviedol, či sa pamätá kde sa nachádzal dňa 05.10.2010 dopoludnia v raňajších hodinách svedok uviedol, že sa nepamätá. Svedok na otázku súdu, či sa pamätá, či v tom čase sa zdržiaval doma alebo bol niekde na vychádzke svedok uviedol, že nebol. Svedok na otázku súdu, či sa pamätá, či sa zúčastnil niekedy nejakého incidentu medzi žalobcom a žalovaným svedok uviedol že sa nezúčastnil. Na otázku súdu, či počul niečo, že malo dôjsť medzi žalobcom a žalovaným k nejakému incidentu svedok uviedol, že o incidente sa dozvedel zhruba po 3 rokoch. Na otázku súdu od koho sa dozvedel o tomto incidente uviedol, že dozvedel sa o tom

od jedného z účastníkov konania a to od E. R.. Svedok na otázku súdu, aby uviedol, čo sa dozvedel od prítomného žalovaného E. R. uviedol, že na túto otázku neodpovie, aby žiadnemu z účastníkov konania nepriťažil. Svedok na otázku právneho zástupcu žalovaného, či vypomáha nejakým susedom v dedine svedok uviedol, že ak mu zaplatia tak vypomáha nakoľko nepoberá sociálne dávky, keď je príležitosť vypomáha. Svedok na otázku právneho zástupcu žalovaného, či pomáhal niekedy u žalovaného uviedol že áno. Bol mu raz pomáhať. Ťahali mu riadky na zemiaky.

Právny zástupca žalovaného k znaleckému posudku nakoľko uviedol, že pokiaľ ide o bodový výpočet tento nerozporujú. Znalci vychádzali zo skutočností, ktoré uviedol žalobca. Podľa názoru žalovaného sa skutok nestal tak, ako to uvádza žalobca a to chcú preukázať.

Právny zástupca žalobcu na dotaz súdu uviedol že žalobca podaný znalecký posudok nerozporuje. Podľa ust. § 420 ods. 1,2,3 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá. Zodpovednosť sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa ustanovenia § 442 ods. 1,2,3 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Pri škode spôsobenej niektorým trestným činom korupcie sa uhrádza aj nemajetková ujma v peniazoch. Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa ustanovenia § 444 OZ pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Podľa ustanovenia § 2ods.1 zákona č. 437/2004 Z.z. bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1,2,3 zákona č. 437/2004 Z.z. náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. Náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti. Ak niektoré poškodenie na zdraví nie je uvedené v sadzbách podľa odseku 2, použije sa sadzba za iné poškodenie na zdraví, s ktorým ho možno z hľadiska bolesti najlepšie porovnať.

Odškodnenie za bolesť sa poskytuje za bolesti spôsobené poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov, a to podľa zásad a sadzieb ustanovených v zákone č. 437/2004 Z.z. Odškodnenie za bolesť musí byť primerané povahe poškodenia na zdraví a priebehu liečenia.

Nárok na bolestné je jednou zo zložiek náhrady škody pri škode na zdraví. Má charakter nejakej nemajetkovej ujmy a má slúžiť nato, aby si postihnutý mohol zabezpečiť náhradné pôžitky na vyrovnanie prežitých a prežívaných utrpení, strasti a obmedzení v živote. Vychádza sa totiž z toho, že človek ako spoločenský tvor sa uplatňuje v rodine, v práci, vo verejnom živote, v kultúre či v športe. Ide o nároky rýdzo osobnej povahy, ktoré sa odškodňujú jednorazovo. Týmto zákonom, ktorý upravuje podmienky za ktorých sa poskytuje odškodnenie za bolesť je zákon č. 437/2004 Z.z..

V predmetnej právnej veci vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že došlo k poškodeniu zdravia žalobcu. K poškodeniu jeho zdravia došlo dňa 05.10.2010 tak že dňa 5.oktobra 2010 v čase okolo 07.45 hod. na lúke za rodinným domom č. XX v obci J., okres Y. X. V. žalovaný fyzicky napadol poškodeného, žalobcu E. G., v J., tak, že ho opakovane udieral presne nestotožneným predmetom po tele a počas toho voči poškodenému poštvaj svojho psa, ktorý poškodeného E.X. G. uhryzol do pravého stehna nohy, pričom týmto fyzickým napadnutím spôsobil poškodenému E.X. G. zranenia a to pomliaždenie hlavy, pomliaždenie pravého ramena, hryznú ranu na pravom stehne a pomliaždenie zadnej plochy oboch rúk s dobou liečenia v trvaní 14 dní, teda inému úmyselne ublížil na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe, dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a týmto spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 ods. 2 písm. a) Trestného zákona spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Za uvedený skutok bol právoplatne žalovaný odsúdený

Z vykonaného dokazovania a to zo znaleckého dokazovania, pretože žalovaný výšku bolestného stanoveného v trestnom konaní spochybnil bolo ďalej preukázané, že výška bodového ohodnotenia bolestného u žalobcu je 35 bodov.

Vykonaným dokazovaním, tak ako je to vyššie uvedené bolo preukázané, že k poškodeniu zdravia žalobcu došlo tak ako je to uvedené a skonštatované aj v trestom rozkaze 2T /120/2001 a v znaleckom posudku H.. E.X. V. č. 54/2013. Tvrdenia žalovaného o tom, že tento skutok sa nestal nebolo v tomto konaní preukázané.

Podľa ust. § 135 ods.1,2 OSP súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná [§ 109 ods. 1 písm. b)]. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihniteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania¹⁴); súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovom konaní. Inak otázky, o ktorých patrí rozhodnúť inému orgánu, môže súd posúdiť sám. Ak však bolo o takejto otázke vydané príslušným orgánom rozhodnutie, súd z neho vychádza.

Ustanovenie § 135 OSP stanovuje taxatívny výpočet prípadov kedy je súd viazaný pri rozhodovaní. Jedným z nich je prípad rozhodnutia vydaného príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihniteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, teda rozhodnutím vydanom v trestnom konaní.

Predpokladmi pre vznik zodpovednosti v zmysle citovaných zákonných ustanovení pre vznik škody sú protiprávny úkon, ujma-škoda, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a ujmom a zavinenie. Prvé tri predpoklady majú objektívnu povahu a musí ich preukázať poškodený. Občiansky zákonník uvádza ešte zavinenie, ktoré má povahu subjektívnu a túto predpokladá. V prípadoch keď sa vyžaduje aj zavinenie škodcu, ide o subjektívnu zodpovednosť, v prípade keď sa zavinenie nevyžaduje ide o objektívnu zodpovednosť. Všeobecná zodpovednosť podľa ust. § 420 OZ spočíva v zavinení škodcu, pričom zavinenie škodcu sa predpokladá (prezumpcia zavinenia). Jednotlivé prípady osobitnej zodpovednosti za škodu zväčša nevyžadujú zavinenie ako predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu. Pokiaľ sa zavinenie nevyžaduje ide o objektívnu zodpovednosť. Ustanovenie § 42 OZ možno aplikovať tak na prípady záväzkovej ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti.

V odseku 3 § 420 OZ je zakotvená prezumpcia zavinenia tohto kto za škodu zodpovedá. Ak sa preukáže že škodca spôsobil škodu porušením právnej povinnosti dôkazné bremeno postihuje poškodeného, zo zákona sa predpokladá že škoda škodu zaviniť. Zodpovednosti podľa odseku 3 § 420 OZ sa však zbaví ten kto preukáže že škodu nezaviniť. Exkulpácia škodcu je založená na preukázaní tohto, že škodu nezaviniť. Túto musí preukázať škodca. Prezumpcia zavinenia je vyvrátiteľnou domnienkou. Dôkazné bremeno zaťažuje škodcu. Prezumpcia zavinenia sa nevzťahuje na úmysel.

Podľa ust. § 511 ods.1 OZ ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

Len za splnenia všetkých týchto vyššie uvedených predpokladov možno hovoriť o vzniku zodpovednosti za vzniknutú škodu.

Jediným a v rámci práva všeobecným základom vzniku právnej zodpovednosti je porušenie právnej povinnosti teda správanie, ktoré sa prieči právu, a preto je protiprávne. Toto protiprávne správanie je právnou skutočnosťou, ktorú nazývame protiprávnym úkonom. Ten v sebe zahŕňa tak zavinené protiprávne správanie (zavinený protiprávny úkon), ako aj nezavinené protiprávne správanie (zavinený protiprávny úkon).

Ďalším predpokladom náhrady škody je existencia škody, t. j. majetkovej ujmy, ktorá sa prejaví v majetku poškodeného. Rozoznávame dva druhy škôd: skutočnú škodu (damnum emergens) a ušlý zisk (lucrum cessans). Skutočná škoda je majetková ujma, ktorá sa prejaví v majetku poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná v peniazoch. Skutočná škoda môže mať rôzne podoby. Spravidla sa prejaví v zmenšení majetku poškodeného tým, že sa poškodia alebo zničia veci poškodeného. Charakter skutočnej škody majú aj náklady, ktoré poškodený márne vynaložil (napr. pri príprave plnenia) a ktoré sa v dôsledku škodnej udalosti ukázali ako zbytočné. Súčasťou skutočnej škody je aj ujma, ktorá poškodenej

strane vznikla tým, že musela vynaložiť náklady v dôsledku porušenia povinnosti druhej strany. Niekedy sa tieto náklady uvádzajú ako samostatná zložka popri skutočnej škode. Ušlý zisk je majetková ujma spočívajúca v tom, že nedošlo k zväčšeniu majetku poškodeného, ktoré, nebyť vzniku škody, bolo možné vzhľadom na okolnosti (pravidelný priebeh vecí) odôvodnene očakávať. Skutočná škoda a ušlý zisk spolu predstavujú všetko škodu.

Ďalším predpokladom zodpovednosti za škodu je existencia príčinnej súvislosti. Príčinná súvislosť znamená, že medzi porušením povinnosti (príčinou) a vznikom škody (následkom) musí byť vzťah príčiny a následku, teda to, že bez porušenia povinnosti (škodnej udalosti) by škoda nevznikla. Táto príčina je právne relevantná len vtedy, keď je priama a nie sprostredkovaná. Príčinná súvislosť je kategória prírodná a spoločenská. Má objektívnu povahu. Jej aplikácia v oblasti práva spočíva v skutkovom zistení. Príčinnú súvislosť spravidla dokazuje poškodený.

Subjektom oprávneným požadovať náhradu škody je osoba, ktorá bola oprávnená požadovať splnenie danej povinnosti, resp. osoba voči ktorej sa škodca dopustil porušenia povinnosti. V prípade náhrady škody z porušenia mimozáväzkovej zákonom ustanovenej povinnosti môže byť oprávnenou osobou len ten, voči komu sa škodca dopustil porušenia tejto povinnosti. Rozsah protiprávnosti ako základy predpoklad povinnosti nahradiť škodu je vždy určitým spôsobom lokalizovaný k určitým osobám. Subjektom, od ktorého možno náhradu škody požadovať, je ten, kto podľa zákona za spôsobenú škodu zodpovedá.

Súd má po vykonanom dokazovaní za to, že v danom prípade boli splnené všetky predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu.

Pokiaľ ide o prvý predpoklad protiprávny úkon, súd mal za to, tento predpoklad bol splnený, došlom k protiprávnemu konaniu, pretože žalovaný bol trestným rozkazom 04.10.2011 odsúdený za úmyselný trestný čin, ktorý spáchal dňa 5. októbra 2010 v čase okolo 07.45 hod. keď na lúke za rodinným domom č. XX v obci J., okres Y. X. V. fyzicky napadol poškodeného E. G., X.. XX. E. XXXX Y. J., trv. bytom J. Č.. X, okr. Y. X. V. tak, že ho opakovane udieral presne nestotožneným predmetom po tele a počas toho voči poškodenému pošťval svojho psa, ktorý poškodeného E. G. uhryzol do pravého stehna nohy, pričom týmto fyzickým napadnutím spôsobil poškodenému E. G. zranenia a to pomliaždenie hlavy, pomliaždenie pravého ramena, hryznú ranu na pravom stehne a pomliaždenie zadnej plochy oboch rúk s dobou liečenia v trvaní 14 dní. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný inému úmyselne ublížil na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe, dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a týmto spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 ods. 2 písm. a) Trestného zákona spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Za uvedený skutok bol žalovaný právoplatne odsúdený podľa § 156 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, § 50 ods. 1 Trestného zákona, súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmenečne odložil na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov. Samotný žalovaný nepodal voči trestnému rozkazu odpor. Ničím sa už v samotnom trestnom konaní nebránil.

Tvrdenia žalovaného v civilnom konaní v tom smere že tento skutok sa nestal respektíve sa stal inak, že žalobca napadol jeho sú preto v tomto konaní bezpredmetné bezpredmetné. Predmetom tohto konania je nárok žalobcu a nie žalovaného. Súd poukazuje, že v zmysle ust. § 135 OSP je súd týmto rozhodnutím viazaný ako aj okolnosťami spáchania trestného činu. Žalovaný sa v konaní o náhrade škody bránil tým, že žalobcu nenapadol, že žalobca napadol jeho respektíve že skutok sa stal inak ako to tvrdí žalobca. V tomto smere je jeho obrana s poukazom na ust. § 135 OZ neopodstatnená, pretože súd je rozhodnutím, ktorým bol žalovaný uznaný vinnými zo spáchania úmyselného trestného činu. Táto obrana v civilnom konaní je nedôvodná, týmto sa mal žalovaný brániť v trestnom konaní, pričom v trestnom konaní sa nijakým spôsobom nebránil.

Pokiaľ ide o ďalší predpoklad a to ujmu-škoda. Súd má za to, že aj tento predpoklad bol preukázaný. Znaleckým dokazovaním, tak ako je to aj vyššie uvedené bola určená výška bodového ohodnotenia na počet 35 bodov. Taktiež znaleckým dokazovaním boli nepochybne preukázané jednotlivé poškodenia zdravia a zranenia ku ktorým došlo u žalobcu v dôsledku konania žalovaného. Hodnota jedného bodu v zmysle ust. § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z je 14,89 eur, teda náhrada ktorá prináleží žalobcovi je 35 bodov x 14,89 eur, 521,15 eur, t.j. žalovaná suma. Žiadne výhrady voči vyčísleniu bolestného nemohli vznesené ani zo strany žalobca a ani samotného žalovaného. Súd preto z neho vychádzal.

Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom a ujmom je nepochybne, že táto tiež bola preukázané čo vyplýva z výpovedi účastníkov konania, svedkov a obsahu trestného spisu. Za uvedený skutok bol žalovaný právoplatne uznaný vinným. Bolo teda preukázané, že on napadol žalobcu a nie naopak, čo vyplýva zo samotnej skutkovej podstaty trestného činu, tak ako je to uvedené vo vyššie citovanom trestnom rozsudku. Brániť sa tým, že skutok tak ako tvrdí žalobca sa nestal mal žalovaný v trestnom konaní, avšak v trestnom konaní sa nijakým spôsobom nebránil. Súd je viazaný rozhodnutím vydaným v trestnom konaní o tom, že tento skutok sa stal a kto ho spáchal v zmysle ust. § 135 OSP.

Svedok C. P., ktorý mal preukázať to, že skutok sa nestal vo svojej výpovedi uviedol, že sa nijakého incidentu medzi žalobcom a žalovaným nezúčastnil. Na otázku súdu, či počul niečo, že malo dôjsť medzi žalobcom a žalovaným k nejakému incidentu svedok uviedol, že o incidente sa dozvedel zhruba po 3 rokoch. Na otázku súdu od koho sa dozvedel o tomto incidente uviedol, že dozvedel sa o tom od jedného z účastníkov konania a to od E. R.. Svedok na otázku súdu, aby uviedol, čo sa dozvedel od prítomného žalovaného E. R. uviedol, že na túto otázku neodpovie, aby žiadnemu z účastníkov konania nepriťažil.

Pri zhodnotení výpovede svedka a ďalších vykonaných dôkazov je preto možné s najväčšou istotou pochybovať o pravdivosti tvrdení žalovaného ohľadom spáchania skutku a o jeho obrane v tomto konaní.

Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré žalobca uviedol v žalobe a vo vyjadreniach. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu v ktorom spočíva na účastníkovi konania. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom konania. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť účastníka za výsledkom konania, ktorý závisí od zistených a vykonaných dôkazov.

Podľa ust. § 132 OSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Na základe vyššie uvedeného a výsledkov vykonaného dokazovania po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov tak ako je to vyššie uvedené súd dospel k záveru, že v danom prípade boli naplnené všetky predpoklady pre vznik zodpovednosti za vznik škody, ktorá u žalobcu pozostáva z nároku na bolesť v sume 521,15 eur, tak ako je to vyššie uvedené a preto súd žalobe ako plne dôvodnej vyhovel. Predmetom žalobného návrhu neboli žiadne úroky z omeškania.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V danom prípade bol žalobca v plnom rozsahu úspešný a preto má právo na náhradu trov konania.

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Žalobca bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, preto mu súd v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. priznal plnú náhradu trov konania ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia.

V rámci náhrady trov právneho zastúpenia súd priznal právnemu zástupcovi žalobcu podľa § 142 ods. 2 O.s.p., nárok na náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“), ktoré sú vyčíslené podľa hodnoty sporu takto:

– prevzatie a príprava právneho zastúpenia z 16.10.2012 .....28,22 eur + RP 7,63 eur
– písomné podanie na súd žaloba z 18.10.2012..... 28,22 eur + RP 7,63 eur
– účasť na pojednávaní dňa 21.01.2013.....28,22 eur + RP 7,81 eur
– vyjadrenie vo veci, zmena návrhu z 21.05.2013.....34,86 eur + RP 7,81 eur
– účasť na pojednávaní dňa 20.11.2013.....34,86 eur + RP 7,81 eur
– účasť na pojednávaní dňa 30.04.2014.....34,86 eur + RP 8,04 eur
– účasť na pojednávaní dňa 09.06.2014.....34,86 eur + RP 8,04 eur

Spolu.....278,87 eur

20 % DPH z odmeny je 55,77 eur zo sumy 278,87 eur.

Trovy právneho zastúpenia u žalobcu sú tak spolu vo výške 334,64 eur a boli vyčíslené podľa ustanovenia § 10 ods. 1, § 14, § 16 ods.3, § 19 ods.3 vyhlášky č. 644/2004 Z.z..

Podľa § 148 ods. 1 O.s.p., štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil, pokiaľ u nich nie sú predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov.

Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 14.05.2013, č.k. 11C/302/2012-93 bola súdnemu znalcovi priznaná náhrada znalečného v celkovej výške 318,72 eur. Znalečné vo výške bolo súdnemu znalcovi vyplatené zo štátnych prostriedkov vzhľadom na to, že žalovaný, ktorému bolo uložené zložiť zálohu na znalecké dokazovanie zálohu nezložil.

Vzhľadom na vyššie uvedené a s poukazom na ust. § 148 ods. 1 O.s.p. súd rozhodol že štátu náhradu trov konania nepriznáva, pretože následne žalovanému bolo priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov a preto ho súd nemohol vzhľadom na výsledok sporu, t.j. že nemal úspech zaviazat' na náhradu trov ktoré znášal štát v súvislosti so znaleckým dokazovaním.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.